

“Postal je Človek, da bi nas odrešil”

Začudi se ob velikodušnosti Boga: postal je Človek, da bi nas odrešil, da bi bila ti in jaz — ki ne veljava nič, to kar priznaj! — z Njim zaupno povezana.
(Kovačnica, 30)

23. december

Lux fulgebit hodie super nos, quia natus est nobis Dominus, luč bo svetila danes nad nami, zakaj rodil se nam je Gospod. To je velika novica, ki na današnji dan prevzame kristjane in se po njih razširja na vse

človeštvo. Bog je tu. Ta resnica mora napolniti naša življenja; vsak božič mora biti za nas novo, posebno srečanje z Bogom. Dovoliti moramo, da njegova luč in milost razsvetlita našo dušo do zadnjega kotička.

Ustavimo se pred Detetom, Marijo in Jožefom: gledamo utelešenega Božjega Sina. Spominjam se potovanja v Loreto 15. avgusta 1951, ko sem s posebnim namenom obiskal sveti dom. Tam sem daroval sveto mašo. Hotel sem biti zbran, pa nisem računal na gorečnost množice. Nisem računal, da bo na ta praznik prišlo v Loreto veliko ljudi iz okolice, z gorečo vero te dežele in ljubeznijo, ki jo izkazujejo *Madonni*. Iz pobožnosti so svojo vero izkazovali na ne povsem primeren način, če gledamo na to — kako naj to razložim? — zgolj z vidika cerkvenih liturgičnih predpisov.

In ko sem poljubil oltar, kot je predpisano v redu svete maše, so ga istočasno tudi tri ali štiri žene. Bil sem raztresen, a ganjen. Obenem mi je v tem svetem domu — o katerem tradicija pravi, da so v njem živeli Jezus, Marija in Jožef —, vzbujal pozornost napis nad oltarno mizo s temi besedami: *Hic Verbum caro factum est*. Tukaj, v tej hiši, ki so jo zgradile človeške roke, na koščku zemlje, na katerem živimo, je prebival Bog. (*Jezus prihaja mimo*, 12)
